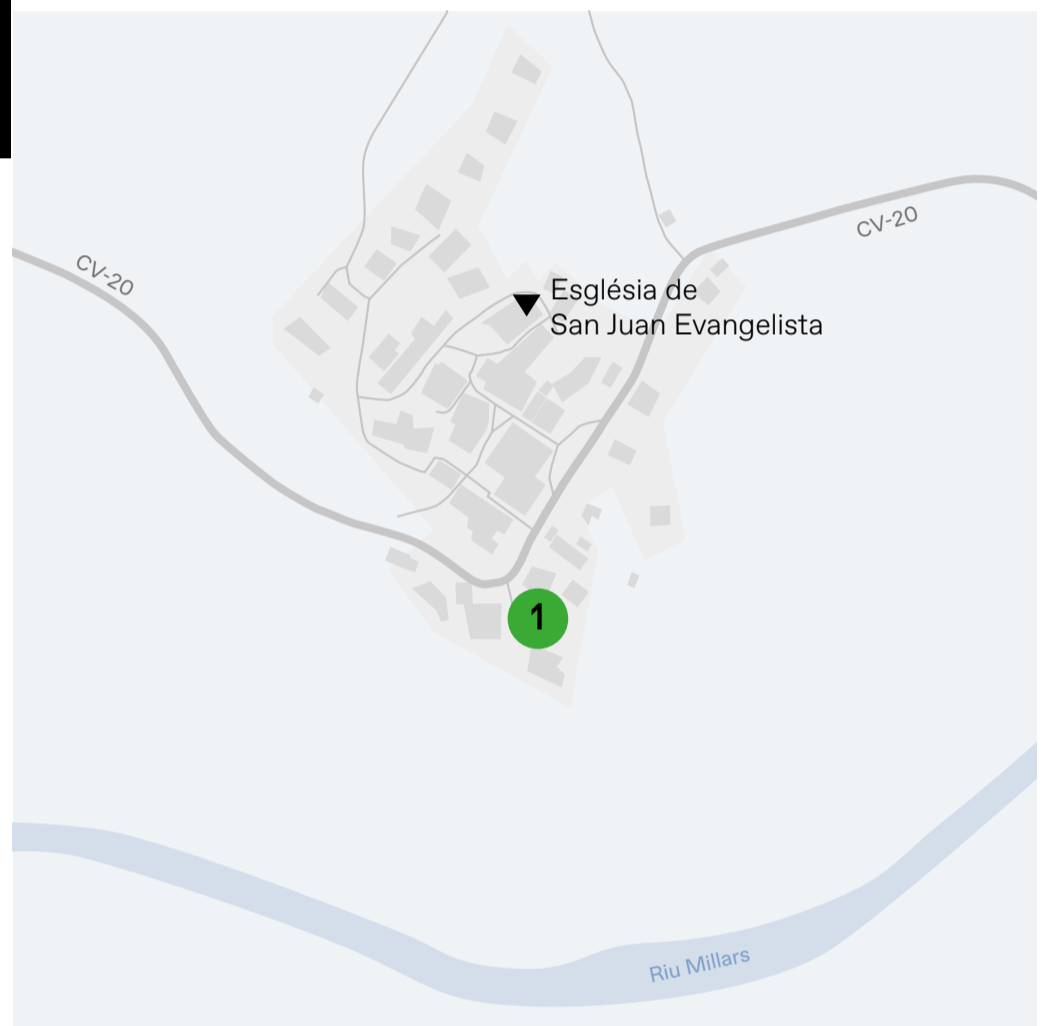

Laura Palau

Tres arbres i tretze fruites, 2022

Terra de regadiu transformada a les mans del poble àrab per molts anys, Vallat ha sigut una població de les més riques de la comarca gràcies al riu Millars. Fluvial que els va portar la llum i un gran augment demogràfic als anys seixanta per la construcció de la hidroelèctrica i, a la manera d'una pressa, va desaiugar-ne la població als mínims a finals dels anys huitanta, a causa del creixement de les ceràmiques a Onda. Hui dia hi conviuen una cinquantena de veïnes, diríem que s'ha quedat el millor de cada casa. Gent de terra que estima els seus xicotets bancals que llueixen al bon temps propi de la conca mediterrània, a 276 metres d'altura. Aquestes són unes condicions ideals per al cultiu de la garrofa, l'oliva, la taronja, el vit i les hortalisses. Un somni per a un agricultor de secà, amb sol i aigua tot és possible. Il·lusió que em va portar a imaginar uns arbres multifruitals, que donaren ametles i bresquilles a la mateixa branca, que portaren peres i pomes a la vegada, llimes al davant i mandarines al darrere, arbres trets d'un llibre de Saramago.

Vallat
Alt Millars, Castelló
setembre 2021-febrer 2022

1 *Tres arbres i tretze fruites*
Carrer Extramurs, 10

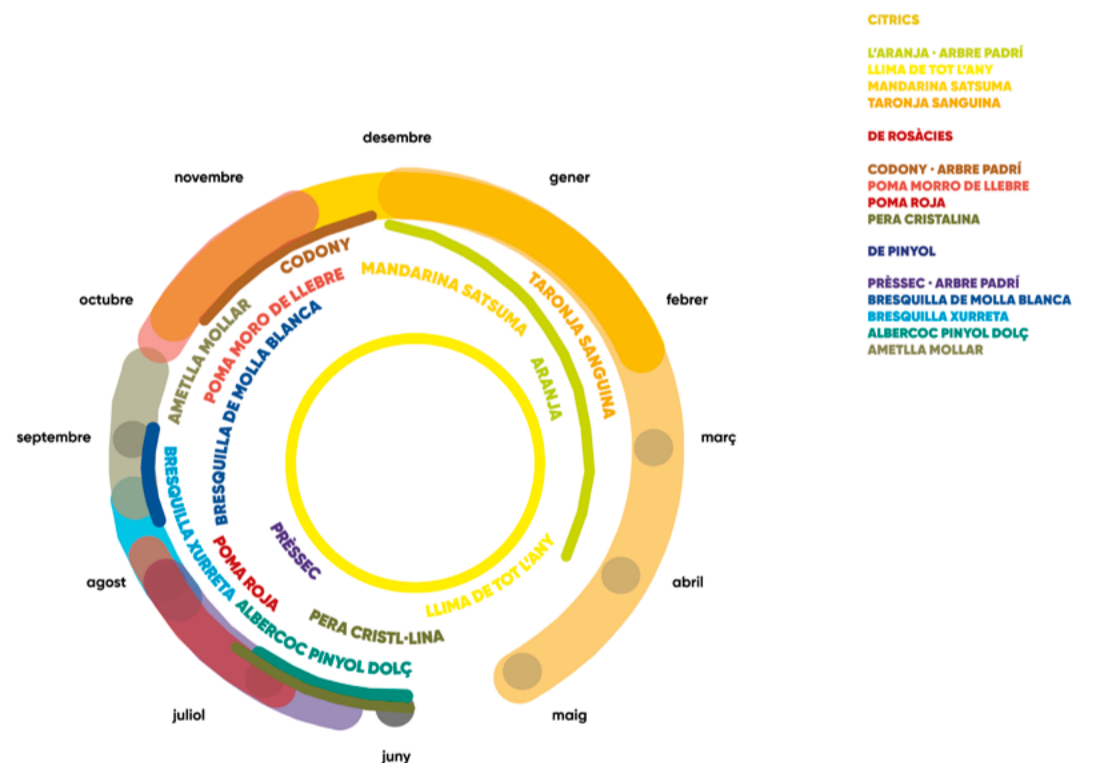

De la mà dels agricultors del poble comandats per les dones, que són les que fan casa, vam anar a buscar els arbres locals de resiliència que s'havien anat perdent. D'entrada perquè l'agricultura va escassejant segons va minorant l'edat, i, com diu Pau, cada arbre que mor i cada avi que falta, una pàgina que s'arranca de la nostra història. En segon lloc, per l'efecte de la globalització que ens ha fet desestimar el que tenim a casa, em referisc a les espècies autòctones, els fruitals de ribàs, per arbres que són cultivats als laboratoris. Seguint l'estel d'urgència de Connecta Natura per preservar aquestes llavors, ens posem a recollectar varetes de perelloner, de pera agra i de la pera cristal·lina, de la poma roja i de la de morro de llebre, de la bresquilla xurreta i de la de molla blanca..., amb l'objectiu de construir un reservori viu al poble, a l'abast dels veïns i els curiosos.

Utilitzant la tècnica de l'empelt, introduïm esqueixos de varietats autòctones, que, amb sentit de supervivència, s'aferren a l'arbre padrí. Empelt de xip, empelt de pua, de corona, d'ull... Hi ha tants empelts com maneres de fer. Tres arbres i tretze varietats fruitals que, d'una mateixa branca i deixant passar el temps, eixiran ametles, bresquilles i albercocs. A l'esquerra de la bresquillera i centrat al mig del bancal podràs recollir limes, mandarines, taronges i l'aranja, per als que gaudeixen de l'amarg. I, quan vingui el fred, el codonyer ens portarà pomes i peres per passar l'hivern. L'empelt ens permet introduir el passat al present, reviscolar-lo i projectar-lo al futur, ja que aquests arbres faran perdurar la llavor cinquanta anys més amb el desig que els valors de convivència i coherència biològica signifiquen un fet en el futur.

Davant del bancal trobaràs tretze cadires, cadascuna porta la informació d'una fruita; asseu un poc i vegeu si la reconeixes a l'arbre. Si les ajuntes, construeixen un cercle, estructura que dona peu a reunions, tal vegada per intercanviar idees d'agricultura. Si les apiles, construeixen una escala, que tal volta et vingui bé per agafar la poma més amuntera de l'arbre. Però no et quedes ací perquè, com l'empelt, les cadires tenen infinitat de possibilitats, troba la que millor s'ajusta a les teues necessitats.

Laura Palau (Benlloc, 1993), pensant amb les mans i fent ús de la fotografia, la *performance* i el joc tracta de posar remei als hàbits i pràctiques que ens oprimeixen en l'espai públic. Criada en els valors de l'agricultura i l'ecologia s'ajuda d'aquesta lògica, la del camp, per a separar el superficial de l'útil, cultivar la paciència i situar el nord. La seua pràctica gravita entorn de la construcció d'un escenari en el qual la producció artística s'integra còmodament en el nostre dia a dia. Articulant-se com un incident més en la constel·lació d'imatges que ens emboliquen.

Després de formar-se en Belles arts per la Universitat Politècnica de València va continuar desenvolupant el seu treball en aquesta ciutat fins al 2019, conclouent amb l'exposició individual *Edits* en el Centre de Documentació d'Art Valencià Contemporani Romà del Carrer. Posteriorment ha estat desenvolupant projectes a Berlín i Caen, ahora que participant en l'escena artística nacional, destacant les exposicions col·lectives en El Centre del Carme en 2020 i 2022, i en l'Espai d'Art Contemporani de Castelló en 2021. Actualment continua formant-se com a fotògrafa a través del programa *Photography & Society* en la Royal Academy of Art The Hague a Holanda.